

TENTOONSTELLING

35 m³

35 m³ Kristoffel Boghaert
tot 19 april 2006
www.desingel.be

KRISTOFFEL BOGHAERT

DeSingel reserveert zijn 35 kubieke meter voor de architectuurpraktijk van Kristoffel Boghaert, een frisse veertiger die naast zijn werk bij architecten als Kieckens, Nouvel, Siza en Robbrecht&Daem, al 15 jaar aan een eigen praktijk werkt.

Voor Philip Van Isacker bouwde je in 2002 een beeldhouwatelier in de tuin van zijn rijwoning. Wat betekende het project voor je eigen praktijk?

Het project voor Van Isacker was een scharniermoment. Vijftien jaar praktijk heeft er zich gekristalliseerd. Je krijgt een bepaalde maturiteit die je in staat stelt iets met architectuur uit te drukken. Voor mezelf was die synthese er nog niet helemaal bij eerdere projecten. Architectuur is voor mij lang abstract gebleven. In de andere plastische kunsten heb je een veel directere confrontatie met het werk. Toch kan je in architectuur ook een intensiteit uitdrukken. Ik ben nu veel meer in staat om de intensiteit van een ruimte op voorhand aan te voelen en te maken.

Maar je doet meer dan ruimte toevoegen.

Je maakt de relatie tussen de straat, de woning en de tuin veel natuurlijker.

De relatie met de bestaande woning is zeer belangrijk. Die woning heeft zeer veel kwaliteiten, maar ze waren niet voldoende zichtbaar. De ingreep intensifieert ze. Tussen woning en tuin is een groot volume bijgekomen, maar toch wordt de tuin nu veel meer gebruikt dan vroeger. In de woning heb ik de circulatie aangepast door een paar trappen toe te voegen. Zo ontstaat een dubbele circulatie: een buitencirculatie via het bordes en een bijgekomen binnencirculatie. De ingreep

ensceneert en versterkt ook de zichten vanuit de woning. Je kijkt vanuit de studeerruimte rechtstreeks in het atelier, je ziet de reflectie van de bakstenen buitengevel, en je hebt een doorkijk naar het gras van de tuin. Als een visuele enflade van plekken.

Hoe stel je die architectuur tentoon? Wat doe je in deSingel met de kubus van Venlet?

Het is een moeilijke opdracht geweest. De confrontatie met jezelf is des te groter omdat je tegelijk opdrachtgever en architect bent. Het beklemmende van die zwarte box irriteerde me mateloos. Uiteindelijk heb ik de doos aangekleed en iets gedaan met de positionering van de kubus in de foyer. De twee volumes van Venlet dirigeren er de bezoekersstromen volledig naar één kant. Iedereen loopt naar links, de rechterkant wordt een achterstraatje. Tussen de twee boxen in krijg je een soort stilte, een plein. Ik heb de box als kapstok gebruikt waarrond ik vlakken geplooid heb die de bezoeker uitnodigen om er helemaal rond te wandelen en zo de box én de foyer te gaan herbekijken. Die vlakken kregen dan identieke uitsnijdingen, als daklicht, als raamopening... Eén vlak van de box is behandeld met bordkrijt, waardoor het bovenlicht tastbaarder wordt. Licht wordt stof. In de box liggen portfolio's met tekeningen en foto's. Terwijl je bladert luister je naar het interview dat is afgenomen voor de begeleidende brochure. Daartussen stukjes muziek, de Goldberg-varianten van Bach. Een beetje zoals de uitgebreide radio-interviews waar ik op zondag graag naar luister en waarbij je even in de wereld van de persoon stapt. [sad]

